

ACC. N:R M. 13062:1-5.

Landskap: Skåne

Upptecknare: Sisten Hammerin, Hässelholm

Härad: _____

Berättare: fröken Laura Sjöröna

Socken: Kristianstad

Berättarens yrke: _____

Uppteckningsår: 1953

Född år 1856 i _____

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Op. Stads traditioner från Kristianstad. s. 1-5.
s. 1.
Kyrktagning. s. 1.
Konfirmation. s. 1.
Baler. s. 1-2.
Födelse dagsfirande. s. 2.
Julsed. s. 2-3.
Slädpartier. s. 3.
Pask. s. 3.
Pinnigt. s. 3.
Midsommar. s. 3.
V. Boulevarden. s. 3-4.
Bävöllop. s. 4.
Skuldervisning. s. 4-5.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13062:1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Dopet förekom alltid i hemmet. Den döpte fick dopgåvor. Det kunde vara någon liten silversak, men vanligast var nog pengar.

Den lilla hade en lång vit klädning och mössa.

Om det var en pojke som döptes hade han gudfar, och en flicka hade en gudmor. Så var det vanligast.

Kyrktagning förekom, men ej bland de förmögna. Det var bara hos allmogen som kyrktagning förekom.

Konfirmationen skedde på våren. Förberedelserna pågick i en sal vid kyrkan. Flickorna var svartklädda. Som regel hade de på sig sina söndagskläder. Några särskilda konfirmationskläder som nu för tiden vet jag mig inte ha hört talas om förr. I varje fall inte på femtio- och sextio-talen. Uppvaktning med blommor förekom inte alls. Däremot kunde det mycket väl hända att den konfirmerade fick pengar. Så var det i varje fall hos de förmögnare.

Jo, nog förekom det baler här i stan, men det var så enkelt så enkelt. Det var vanligen privata baler. Det talades om dem man och man emellan. Man blev bjuden muntligt. Det var så enkelt så enkelt. Man var inte ens litet dekolterad. Det började på kvällen vid sju-åttatiden och slutade vid midnatt. Det var nog inte anständigt om man höll på längre. Musiken var ett piano och en fiol, när det var riktigt festligt. Vanligen var det musiklärarinnan som spelade ~~en~~

dansmusiken. Det kunde vara vals, polka, gallop, ~~hade~~ man kotiljong så var det mycket gentilt.

Man bjöd på te eller kaffe. Det stod vanligen uppslaget i koppar. Så låg där bröd intill på ett fat. I någon danspaus bjöd man ~~man~~ på äpplen, apelsin och konfekt.

Den unga flickan hade alltid någon med sig. Vi hade våran mor med. Om inte hon kunde följa med så lämnade hon oss i någon av sina vänninors vård.

Födelsedagarna firade vi så enkelt så enkelt. På morgonen fick man kanske på sängen. Men det var inte alltid. Vid frukosten hade man dukat med blommor kring ens kaffekopp. De som ville gratulera kom vid 12-12³⁰-tiden. Då vankades det godsaker. Man drack bischopf. Det är ett rött vin och vatten. Det var mycket gott. Några presenter kunde man få, men det var i all blygsamhet.

√ Till julen slaktade man. Då köpte man också in russin, mandel, fikon i riklig mängd.

Vi gick inte i julbön. Det var först under prostens Flygares tid, som det blev modernt. Någon jultomte med presenter hade vi inte. Men julklappar fick vi ganska rikligt. Det var mest nyttosaker. Man skrev en önskelista och skickade kring till sina fastrar och mostrar och övriga anhöriga.

ACC. N:R M. 13062:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Vi åt risgröt, lutfisk, klenäter och gässtek. Nej, inte något vidare med julskinka. Till gröten hade vi litet rim, men det var ganska tarvligt.

Nej, julaspöke har jag inte hört talas om.

Man gick inte i julottan, det var först under prostens Flygares tid, som man gjorde det.

Slädpartier kunde förekomma ibland, men det var sällsynt.

✓ På påskaftonen rullade man ägg. Det skedde alltid inomhus. Man byggde upp en liten backe av några böcker eller små askar och lade en duk eller litet sand över så att det blev slätt. Det låg några färgade ägg runt omkring backen. Så lade man sitt ägg överst på backen och gav det en lätt puff, så att det rullade ner för backen, och om det då krockade ett av äggen där nere, så fick man det ägget.

Under pingsten var det inte något särskilt man hade för sig.

✓ Nej lövhyddor byggde inte vi. Men majstång hade vi. Gårdens folk reste den. Den var klädd med grönt och vackra blommor. På tvärslån hängde en blomsterring i vardera ändan. Vi dansade inte bara på midsommaraftonen runt stängen utan varje kväll efter midsommar så länge stängen var grönt och skön.

V. Boulevarden har varit gentilare här i stan. Där bodde bättre

ACC. N:R M. 13062:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

folk, såsom överstar och rättsäfolks folk.

Bröllop skedde nog mest i hemmet, men om det ^{Var} finare folk så vigdes de nog i kyrkan. I så fall hade man riktiga ekipage. Tärnor och marskalkar var förstäss med. Prästen var med på kalaset efteråt. Andra gäster var förutom familjen, den närmaste slakten och ungdomsvännerna till brud och brudgum. Det jag nu har sagt gäller 1880-talet här i Kristianstad. Men tidigare under mitten av 1800-talet, vet jag, att på minä förfäders gods så var även gårdens folk bjudna. De fick förstäss sitta för sig själva på gårdsplanen, om bröllopet var på sommaren.

Bröllopet fortgick i flera dagar, men det var så enkelt. Då mina föräldrar gifte sig fick de två telegram. Någon brudbukett fick inte min mor. /1840-talet/ Någon morgongåva fick hon inte heller. Brudparet fick dock presenter på bröllopsdagen. Det var så enkelt. Det var några nyttosaker, något som var sytt eller på annat sätt förfärdigat förhand. Några äreportar fanns inte då, och det har jag inte sett här i Kristianstad heller. Man sköt inte någon salut heller.

Några längre resor gjorde man inte förr. Det längsta jag har varit är till Hälsingborg, Malmö och Köpenhamn.

Vi hade guvernant och han följde med oss till skolan och häm-

ACC. N:R M. 13062:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

tade oss där också. Vi läste mest katekes, men vi hade också litet
räkning och geografi och historia.